



Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de erroribus Pelagianorum, de gratia, de iustificatione & merito,
de virtutibus theologicis & quatuor cardinalibus, ac de ineffabili mysterio
incarnationis

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

§. III. Alia difficultas expeditur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77177)

gratia & veritatis. Fuit quoque in ipso mediatore à sui conceptione gratia capitis. Non solum autem in quantum Deus caput est Ecclesie, sed etiam in quantum homo & influit motum & spiritum gratiae in cunctos qui illi copulantur per fidem rectam, vel fidei sacramentum. Fuit etiam gratia unionis, de qua supra dictum est. Hæc Justinianus de plenitudine gratiae Christi. Sed cave ne putes hanc tantam diversitatem gratiarum, ex quibus hanc plenitudinem constare, constare ex multiplicibus formis supernaturalibus specie diversis; unica enim gratia Christi habitualis, vel unio hypostatica, ad illa omnia sufficit.

§ II.

Duo corollaria notatu digna.

47 **E**X dictis inferes primò, plenitudinem gratiae formalem esse propriam Christo, non verò plenitudinem subjectivam.

Prima pars hujus corollarii patet ex supra dictis, solus enim Christus habet gratiam, & in maxima excellentia seu intentione quæ haberi potest de lege Dei ordinaria, & in maxima extensione ad omnes gratiae effectus.

Secunda etiam manifesta est: Tunc enim aliquis dicitur habere plenitudinem gratiae subjectivam, seu ex parte subjecti se tenet, quando habet omnem gratiam ad suum statum seu officium pertinentem; & secundam mensuram ei à Deo præfixam, ut in secunda suppositione declaravimus: At non solum Christus, sed etiam sancti habent gratiam intentionem secundum mensuram à Deo præfixam, juxta illud Pauli ad Ephesios 4. Unicuique nostrum data est gratia secundum mensuram donatus Christi. Similiter plures sancti habuerunt omnem gratiam ad eorum statum & officium pertinentem, unde idem Apostolus ad Ephesios 3. Mihi omnium Sanctorum minimo data est gratia hæc illuminare omnes. &c. Ergo plenitudo gratiae subjectiva, non est propria Christi, sed pluribus Sanctis convenit. Quare S. Doctor hic art. 10. ad 1. Beata Virgo dicta est plena gratia, non ex parte ipsius gratiae, quia non habuit gratiam in summa excellentia quæ potest haberi, nec ad omnes effectus gratiae, sed dicitur fuisse plena gratia per comparisonem ad ipsam, quia sicut habebat gratiam sufficientem ad statum illum ad quem erat electa à Deo ut esset scilicet mater unigeniti eius. Et similiter Stephanus dicitur plenus gratia, quia habebat gratiam sufficientem ad hoc quod esset idoneus minister & testis Dei, ad quod erat electus. Et idem dicendum de aliis. Harum tamen plenitudinum una est plenior altera, secundum quod aliquis est divinitus præordinatus ad altiore vel inferiore statum. Unde inter omnes sanctos Beaulima Virgo, utpote ad dignitatem matris prædestinata, plenitudinem gratiae subjectivam perfectissimè habuit, ut disertè declarat D. Bernardus homilia 3. super Missus est, his verbis: Legimus in Actibus Apostolorum, Stephanum plenum gratia, & Apostolos fuisse repletos Spiritu sancto, sed longè dissimiliter à Maria. Alioquin nec in illo habitavit plenitudo divinitatis corporaliter, quemadmodum in Maria; nec illi conceperunt de Spiritu sancto, quomodo Maria.

48 Inferes secundò, In Christo plenitudinem gratiae formalem, coincidere cum plenitudine gratiae subjectivæ: quia est in illo in summo secundum determinationem divinæ voluntatis & sapientiae, nam inter gradus gratiarum quos Deus

A impertiri decrevit, supremum Christo concessit. Non sic in aliis sanctis, & idè in illis plenitudo gratiae subjectivæ, cum plenitudine formalis non coincidit, sicut in Christo.

§. III.

Alia difficultas expeditur.

Dico secundò: gratia Christi habitualis intentione superat totam gratiam Angelorum omnium simul sumptorum. Ita Alvarez disputat. 37. & Suarez disp. 22. lect. 2. in fine, & sequitur quæ ex jam dictis: Nam si anima Christi gratiam recepit, ut ex ea quodam modo interfunderetur in alios; & si de plenitudine ejus omnes creature rationales accipiunt quasi tantum gratiae particulas, nunquam ad æquandam gratiam simul collectam, ejus plenitudinem, sed in totam gratiam Angelorum omnium & hominum simul sumptorum intentione superaret, & esset ita sentire decet de vero justitiae Sole, & gratiarum omnium fonte. Sicut enim Sol plus solus lucis habet, quam quævis loca distantia, ita & Christus plus sanctitatis & gratiarum solus, quam simul omnes sancti in celo & in terra, habentes de plenitudine ejus exiguam participationem. Item sicut fons plus aquæ habet, quam rivi omnes ad quos ab ipso aqua defluit, ita & Christus, quem pulcherrimè fons gratiarum comparat S. Bernardus (serm. de nativitate Dei), ubertorem gratiam sanctificantem adeo est, quam omnes simul qui ab eo gratiam habent, et hoc quia est unigenitus, & filius naturalis: propterea dicitur ad Hebræos 1. Tantum melior Angelis effectus (non solum in gratia unione, sed etiam in gratia habituali) quanto differtur præ illa nomen hereditavit: cui enim dixit aliquando Angelorum filius meus es tu, ego bodie genui te. Ubi Cyrillus libro 1. in Joann. cap. 17. Sancti vultus in domo sunt, filius autem in domo sua versatur. Ex quo infertur, quod alij sancti habuerunt quendam gratiam muneris, Christus amplam & totam hereditatem. Et Hieronymus in caput undecimum Isaie: Qui in ipso complacuit omnem plenitudinem divinitatis habitare corporaliter, nequaquam per partes, ut sancti sancti, sed juxta Evangelium quod Hieronymus conscriptum legunt Nazareth, descendit super eum omnis fons Domini. Ergo Scripturæ & SS. Patrum testimonium est asserere, gratiam Christi habitualis, totam gratiam Angelorum & hominum, simul & collectivè sumptam, intentione superare.

§. IV.

Solvuntur objectiones.

Objicies primò contra primam conclusionem: Gratia Christi non fuit infinita intensivè, sed potuit augeri, ut dicemus articulo sequenti, & similiter non produxit in Christomnes virtutes quæ ab ea solent emanare, numerum fidem, spem, & poenitentiam: Ergo nec intensiva nec extensiva plenitudo gratiae fuit in anima Christi.

Respondeo, concessio Antecedente, negando Consequentiam, licet enim gratia Christi intensivè finita fuerit, fuit tamen summa quæ Deo ordinatione danda erat, quod sufficit animæ Christi plenitudinem gratiae habere dicitur, & collectionem totius gratiae omnibus